

Шершень Наталія Борисівна
старший викладач кафедри
загальноправових дисциплін
юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДІЯЛЬНІСТЬ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: НАПРЯМИ ПОДАЛЬШОГО РЕФОРМУВАННЯ

На сьогоднішній день в Україні відбуваються значні суспільні трансформації, пов'язані з розбудовою демократичної правової держави. Змінюються ціннісні орієнтири засад взаємодії влади та громадянського суспільства, світосприйняття.

Філософія суспільно орієнтованої діяльності ґрунтується на постулаті щодо необхідності налагодження тісної взаємодії органів внутрішніх справ з інститутами громадянського суспільства, їх інтеграції до системи соціальних взаємозв'язків на загальнодержавному та місцевому рівнях [1, с. 165–176].

Реформа правоохоронних органів України – за ці два роки відбулося багато трансформацій. Так, це складний процес, під час якого неможливо не допускати помилок, але якщо на цих помилках робляться висновки й реформа іде далі, то це вже є досягненням.

Під час реформування МВС України, яке почалося в 2015 році, в першу чергу зазнали трансформаційних процесів старі служби і підрозділи патрульної служби, внаслідок чого створено нову патрульну поліцію. Нова патрульна поліція діє на підставі Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII, згідно з яким Національна поліція України – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку [2]. Основними завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сферах:

- 1) забезпечення публічної безпеки і порядку;
- 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
- 3) протидії злочинності;
- 4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [2].

Набір у нову патрульну поліцію оголосили два роки тому, почали з Києва і далі по містах України. Відбір серед бажаючих працювати в новій системі був жорсткий, прийшло багато нових людей з «вулиці», які раніше не працювали в системі МВС, але які прийшли змінювати стереотипи про

міліцію. Так, усі нові люди прийшли з різних причин, дехто через заробітну плату (8 000 грн.), дехто через брак роботи в інших місцях, адже офіційне працевлаштування, службовий автомобіль і стипендія під час навчання – доволі привабливі умови для роботи. Це були не просто обіцянки, такі умови праці гарантували усім тим, хто пройде відбір до нової поліції. Але багато людей прийшло дійсно змінювати – реформувати систему, зробити так, щоб поліції почали довіряти.

Патрульна поліція – це низова ланка в системі МВС, яка складає не більше 10 % від діяльності усієї поліції. Ця служба впливає лише певною мірою на стан вуличної злочинності. А на весь інший пласт злочинності – це 90 %, вплив мають здійснювати інші служби і підрозділи органів поліції.

Нова поліція, дійсно, зовні відрізняється від старої міліції, але, на нашу думку, ще поступається їй у професіоналізмі. Підготовка якісного поліцейського, який раніше не був пов'язаний з правоохоронною системою, за три місяці навчити правильно використовувати вогнепальну зброю, навчити тактичним прийомам, викласти ази законодавчої бази, навчити складати протоколи й схеми ДТП – це складний процес. Й багато кому не під силу освоїти все це. Можливо, потрібно було починати не з самої низової служби поліції, а потім переходити до реформації усіх інших ланок. Адже нова патрульна поліція, приступивши до виконання своїх обов'язків, зіткнулася зі старою системою, яку ще не реформовано. У пункті 7) наказу МВС України № 796, який затвердив Положення про патрульну службу, зазначено, що патрульна поліція «співпрацює з іншими структурними підрозділами органів внутрішніх справ. З метою виявлення, припинення та попередження кримінальних, адміністративних правопорушень, забезпечення комплексного підходу в забезпеченні законності та правопорядку, налагоджує та здійснює співпрацю з іншими структурними підрозділами органів внутрішніх справ» [3].

Так, патрульна поліція – один з ланцюгів усієї структури поліції. І тільки коли кожне кільце у цьому ланцюгу буде мати тісний взаємозв'язок, тісну взаємодію – буде дійсно проведено реформу. А ефективність діяльності поліції залежить від якості кадрового забезпечення. Визначальним критерієм характеристики кадрів є рівень фахової підготовки. Освітній і культурний рівень працівників є основоположним чинником удосконалення поліцейської роботи.

За цей час є певні зміни в роботі поліції. Суспільство починає довіряти служителям правопорядку, але їй є над чим працювати.

На сьогоднішній день у Національній поліції відбуваються кадрові зміни й оголошено конкурс на посаду Голови Національної поліції, також у зв'язку з нестачею кадрів оголошено набір на заміщення вакантних посад поліцейських для служби у підрозділах «КОРД» (підрозділ Національної поліції для вирішення надзвичайних ситуацій, рівень яких є настільки високим і складним, що може перевищити можливості сил оперативного реагування чи оперативно-розшукових підрозділів), головних управлінь

Національної поліції у Дніпропетровській, Житомирській, Закарпатській, Київській, Одеській, Рівненській, Сумській, Харківській, Чернівецькій областях та у м. Києві [4].

Багатопрофільне підвищення кваліфікації та перепідготовка кадрів патрульної поліції є одним з актуальних питань подальшого удосконалення роботи. На базі відомчих навчальних закладів освіти можна проводити професійну підготовку спеціалістів до відповідної структури Національної поліції. Розробити навчальні програми, які будуть відповідати новому формату роботи поліції «служити й захищати», та здійснювати підготовку для конкретного підрозділу та за окремими базовими рівнями професійної освіти (початкова підготовка, поглиблена професійна освіта й підготовка вищої ланки управлінських кадрів). Це буде сприяти подальшому підвищенню ефективності в усіх сферах взаємовідносин з громадянами, досягненню високої мобільності, а також оптимізації витрат, функціональної та штатної структури поліцейських сил. Забезпечення правопорядку та безпеки для людей в будь-якому місці України та висока довіра людей до поліції – основна мета реформування роботи поліції.

Література:

1. Григоренко І.А. Напрями подальшого реформування органів внутрішніх справ у контексті Євроінтеграції / І.А. Григоренко // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2014. – № 1. – С. 165–176.
2. Про Національну поліцію : Закон України від 02 липня 2015 // ВВР України. – 2015. – № 40–41. – Ст. 379.
3. Про затвердження Положення про патрульну службу МВС : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 02.07.2015 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 54. – Ст. 1767.
4. Національна поліція України, тимчасовий веб-сайт [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/2085615>.

Гнап Діана Дмитрівна

здобувач кафедри адміністративного права
та адміністративної діяльності

Науковий керівник – д.ю.н., доц. Мінка Т.П.

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

**ВИМОГИ ДО АДМІНІСТРАТИВНОГО ПОЗОВУ:
ПРОБЛЕМИ ФОРМУЛЮВАННЯ**

У період становлення та розвитку в Україні адміністративної юстиції значна увага приділялася проблемним питанням адміністративного позову, як одного із способів захисту прав, свобод та інтересів суб'єктів публічно-правових відносин. У зв'язку з особливим значенням позову як засобу захис-